

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Portret u umetnosti renesanse i baroka**". Rad ima **12 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

INTERNACIONALNI UNIVERZITET U NOVOM PAZARU

Fakultet umetnosti

ODSEK: DIZAJN I MODNA KREACIJA

Portret u umetnosti baroka i renesanse

- Seminarski rad -

Doc. mr Redžep Nikšić

Irma Čoković

Novi Pazar, maj, 2010.

Uvod

Slikanje portreta predstavlja mnogo više od rešavanja pitanja umetničke forme. Glavni problem je: šta sve portret treba da predstavlja? Ako postoji istinska sličnost sa modelom, ostaje pitanje da li istinskog čoveka čini njegov izgled ili njegiva dela, ono što govori ili ono što krije ili sve to zajedno.

Portret postaje žanr u kasnom srednjem veku i njegov razvoj do forme u kojoj ga mi danas znamo traje do XVII veka. U kasnom srednjem veku je bio podčinjen religioznim shvatanjima i principima – portreti donatora su uvek bili sekundarni element religioznih kompozicija. Portret kao žanr nastao je kada je portretisana ličnost zauzela centralni deo panela, kao što su plemstvo i građanstvo postali središte javnog života.

Do XVII veka pojmovi "portret" i "sličnost" su shvatani kao slikovna imitacija svake vrste i izjednačavani su sa pojmom reprezentacije uopšte. Upotreba ovih pojmova postaje određenija kada je portret ustanovljen kao žanr i kada su kolekcije portreta "slavnih ljudi" postale popularne. Portret je pre svega bio društveni dokument komemorativne funkcije, a tek onda umetničko delo. Bio je poslednji pokušaj da se sačuvaju činjenice fizičkog postojanja. Mnoge freske sa religioznom i istorijskom tematikom uključivale su prave grupne portrete znamenitih ličnosti i referirale su na savremene događaje. Freske su često bile koncipirane s namerom da budu iščitavane na dva nivoa - teološkom i sekularnom. Kada su u XV veku portreti počeli da se pojavljuju na nezavisnim panelima, kopirani su direktno iz fresko slikarstva i njihov uobičajeni tročetvrtinski prikaz lica ukazivao je na zavisnost od koncepta grupnih portreta.

Funkcije portreta su univerzalnog karaktera i zajedno sa svojim arhetipskim idejama, normama i očekivanjima mogu se posmatrati i kao primeri mentalnog sklopa čoveka i prati se u prošlost do početaka civilizacije, jer opstaju i traju kroz vreme i različite tipove društva.

U radu se razmatraju karakteristike portreta u umetnosti renesanse i baroka.

U poglavlju Portret definiše se portret kao vrsta likovne umetnosti i navodi se klasifikacija portreta.

U poglavlju Portret u renesansi navode se opšte karakteristike renesanse i kroz najistaknutije portrete i portretiste opisuju se karakteristike portreta tog perioda.

U poglavlju Portret u baroku navode se opšte karakteristike baroka i kroz najistaknutije portrete i portretiste opisuju se karakteristike portreta tog perioda.

U Zaključku se rezimira gore navedo i precizira se značaj portreta u modernoj likovnoj umetnost.
Portret

Portret (francuski slika nečijeg lika, od latinskog protrahere što znači izneti na videlo) označava u likovnoj umetnosti prikaz nekog određenog čoveka. Pored čisto spoljašnje sličnosti treba da se istaknu i psihološke osobenosti onoga ko se portretiše. Funkcija portreta je da reprezentuje određenu osobu i da sačuva uspomenu na nju. Mnoga učenja i religije (na primer islam) odbacuju portret upravo zato što za njega vezuju neke okultne osobine.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----www.maturskiradovi.net
MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:
maturskiradovi.net@gmail.com**